

Goveddel deraf. Herloven er det levende For-
 ſvarsvaſen og Befæſtningsplanen det døde For-
 ſvarsvaſen, om jeg maa bruge dette Udtryk.
 Dette, antager jeg, er den naturlige Opfattelse
 af Ordet „Forſvarsplan“. Men ved Siden
 deraf bruges jo dette Ord i en anden Betydning,
 nemlig i den Betydning, hvori den høitærede Mi-
 niſter har brugt det i ſine Motiver, idet han
 nemlig der taler om Forſvarsplan i Betydning af
 en Plan for Krigsførelſe og i Betydning af en
 Plan for Anvendelſen af Forſvarsmidlerne i et
 givet Krigstilfælde. Det er dette Sidſte, ſom
 aldeles ikke har Noget at gjøre med den materi-
 elle Forſvarsplan, ſom Miniſteren har givet os
 nogle Notiſer om i ſine Motiver, Notiſer, der,
 ſom det forekommer mig, ſandſynligviſ ikke ſkulle
 give Tjenden noget Vaaben i Hænde og heller
 ikke, ſom det forekommer mig, ſkulle være ſtillede
 til at vække nogenſomhelſt Kontrovers. Diſſe
 Notiſer, ſom den ærede Krigsminiſter har givet
 om ſin eventuelle Plan, ere ſaa ſimple, ſaa nat-
 urlige og indlyſende for Enhver. Det, ſom
 Krigsminiſteren ſiger at ville gjøre i Tilfælde af
 Krig, er, at, naar han er fordreven fra Sylland,
 vil han gaa over til Fyn, og naar han er for-
 dreven fra Fyn, vil han gaa over til Sjælland.
 Men jeg gab vidſt, hvor de ærede Medlemmer,
 der ere uenige med Krigsminiſteren, ville gaa hen
 under de givne Forudsætninger. Dernæſt antager
 jeg, at det maa være den ærede Krigsminiſters
 Mening, at, hvis det begyndte fra den anden
 Ende, fra Sjælland, vilde han gaa lige den mod-
 ſatte Wei. Jeg veed heller ikke, hvilken anden
 Wei han ſkulle gaa. Ved Siden deraf har den
 høitærede Krigsminiſter udtalt, at, naar han ſloges
 paa Sjælland, vilde han foretrække at have en
 Fæſtning i Ryggen. Det er Noget, ſom den
 ærede Krigsminiſter ikke er ene om at mene.
 Saavidt jeg veed, have alle Militære her i Lan-
 det den ſamme Mening. Vi for vort Vedkom-
 mende nære Levnl om, hvorvidt vi vare iſtand til
 med det levende Værn, vi have, at benytte en
 ſaadan Fæſtning. Smidertiid er det ikke Hoved-
 ſagen; naar vi ere gaaede imod Kjøbenhavns
 Befæſtning, er det af finantielle Grunde, af poli-
 tiſke og ſociale Grunde. Men at den Sag ikke
 har Noget med Herloven at gjøre, forekommer
 mig at være ligesaa klart ſom, at den ikke har
 Noget med Miniſterens Forſvarsplan i Betyd-
 ningen af en Felttogsplan at gjøre. Thi den
 ærede Miniſter vil, ſom han ſiger i Motiverne,
 gjøre akkurat det Samme, hvad enten Kjøbenhavn
 er befæſtet eller ikke, og Miniſteren vil gjøre
 ganſke det Samme, hvad enten Herloven bliver
 revideret eller ikke, han vil gjøre det Samme efter
 det foreliggende Herlovsforſlag. ſom efter den be-
 ſtaaende Lov. Hele denne Betragtning, der er
 hentet fra Forſvarsplanen, har i Virkeligheden
 ikke nogenſomhelſt Betydning for os, og det fore-
 kommer mig overhovedet, at der ikke er nogenſom-

helſt Mulighed for paa den Maade paa Forhaand
 at angive en Forſvarsplan. Jeg kan forſtaa, at
 man kan vedtage en Angrebsplan, fordi Angrebet
 beror paa Angriberen, det kan han beſtemme, men
 at der ſkulde kunne vedtages en Forſvarsplan paa
 Forhaand, forekommer mig ganſke utroligt. En
 Forſvarsplan i den Forſtand, hvori den ærede
 Krigsminiſter bruger Ordet, maa ſelvfølgelig og
 naturligviſ være afhængig af Angrebets Art. Jeg
 tror, at ærede Medlemmer ganſke volig kunne
 spare ſig enhver Betænkthed med Henſyn til
 Forſvarsplanen, thi den Forſvarsplan, der i ſin
 Tid vil blive fulgt, vil den til den Tid værende
 Krigsminiſter aftale med ſit Krigsraad, og den
 vil blive fattet efter Henſynet til Angrebet aldeles
 uafhængig af, hvad vi her mene maatte være den
 rette Plan for et Felttog. Det betragter jeg
 derfor ſom liggende aldeles udenfor Forhandlingen,
 og den Kontrovers, der er ſørt mellem de ærede
 Medlemmer og Miniſteren paa dette Punkt, ved-
 kommer ikke os. Lige ſaa lidt vedkommer ſelv-
 følgelig den Kontrovers os, ſom andre ærede
 Medlemmer maatte have med Krigsminiſteren.
 Vi have jo her hørt, at ærede militære Medlem-
 mer have haft en meget akut Kontrovers med
 Miniſteren, vi have hørt, at ærede civile Medlem-
 mer have haft Kontrovers med Krigsminiſteren
 af den forſjelligſte Art, men ere i en Sag af
 denne Beſtaffenhed gaaede ud fra, at Sligt maatte
 være os ganſke uvedkommende (Snger ſk lev: Sa!)
 Det glæder mig, at et æret Medlem ſiger Sa-
 dertil, jeg har ikke tidligere under denne Forhand-
 ling fra noget Medlem af den Side hørt noget De-
 menti af den Preſſe, der ſtøtter de ærede Med-
 lemmers Anſtueſe overfor Publikum, ſaa det kan
 ikke Andet end være mig behageligt at høre, at
 der dog er eet Medlem af dette Parti, der er
 enigt med mig i, at en ſlig Kontrovers maa være
 denne Sag og denne Forhandling uvedkommende
 (Ordføreren (Thomsen): Jeg har jo ikke ſvaret.
 En ſaadan Beſtyldning har Ingen før drifiet ſig
 til at udflynge). De Grunde, jeg taler om, ere
 anførte af deres egen Preſſe, jeg antager, at de
 Herrer læſe deres egne Aviſer af og til. Men i
 alt Fald vil jeg ſige, at jeg gaar ud fra, at
 denne Sag bør behandles udelukkende efter ſin
 egen Beſtaffenhed. Paa den anden Side indvøm-
 mer jeg de Herrer, der ere Regjeringspartiet her,
 efter at vi ikke have kunnet hindre dem i at være
 Regjeringsparti, fuld Ret til at arrangere ſig med
 deres Miniſtre, ſom de ſelv finde det godt og
 tjenligt, til at ſkiſte og ikke ſkiſte, ſom det be-
 hager dem. Men hvad jeg anſer for nyttigt og
 henſigtsmæſſigt og godt, det er, at diſſe Familie-
 historier maa betragtes ſom os ganſke uvedkom-
 mende og ſom liggende fjernt fra denne Sag.

Endnu har jeg kun en Ting at bemærke.
 Den ærede Ordfører ſagde, at Sagen, ſom den
 nu forelaa, ſaa taaget og uklar, ikke egnede ſig
 til at komme i Fællesudvalg. Folkethinget, ſagde